

آخر الشارع ميدان (تأليف / محمد عبد الرؤوف)
21 يوليو، 2011، الساعة 12:30 مساءً
هذا النص كافة حقوق نشره وتداوله لا تجوز الا بموافقه كتابية من المؤلف او من الناشر الاصلى
امواج للنشر والتوزيع ومن يتجاهل هذا التنويه سيعرض نفسه للمسائلة القانونية .محمد رؤوف
01012044423 ..

المكان ميدان فاضى مفهوش غير شخص واحد
تظهر على وجهه ملامح الحيره والتوتر وكأنه يبحث عن شئ
هناك اناس ميتون على الارض من الممكن ان يكونوا بشر ومن الممكن ان يكونوا عرائس
الوجوه مقسمة الى نصفين كل منهم عكس الآخر
الزمان منتصف الليل
مؤثر يتصاعد تدريجيا
يحاكم الرجل نفسه وهو يتحرك يمينا ويسارا مما يجعل المتلقى يتسائل مع من يتحدث؟؟
تدخل الان موسيقى مزعجة للغاية فى محاولة للسيطرة على عقله وجعله يخرج عن شعوره
. حتى ينتفض

(صارخا)
انا مش مجنون
(يهدأ المؤثر ثم ينتهى)
انا مشكلتى انى حبيبته .. وحبيبته اوى
كل تفاصيل جسمها بتحسسنى بالمتعه
مع انى شفت غيرها كثير وعاشرتهم
بس برده شعورى ناحيتها متغيرش
يمكن عشاتها مختلفه
ولا انا اللي مش عارف
ولا مش قادر
ولا مش عاوز احب غيرها
طب ماهو عادى
ولازم اعمل كده
مانا كل شارع مشيت فيه كنت بمسك ايدها وهيه مش جمبى
بس ليه جسمى قشعر ساعتها
اتلمست من تحت الارض خالص
ولا لمستها ولافيه ايه؟؟
نمت على سريرها وهيه مش حاسه ان راسى على نفس المخده
فعلا كنت فى الحمام بغنى وهيه سمعانى من بره
هيه اللي خادتنى فى حضنها لما طلعت من جوه مخضوض
طبطبت عليها ولما دموى نزلت ايديها جت على خدى بالمنديل وصوتها ف ودانى بالراحه

قالت بحبك .. بحبك بجد
صدقته وهديت
ضحكت وياها وزعلت منها وعليها
بس كثير اوى مكنتش بحس بجديد
واحيانا كان فيه حاله بتحصى اول ما فتكر ان فيه نهايه لكل حاجه
خصوصا الحاجات الحلوه
عشان كده خفت
ولسه خايف
وخايف اوى لميكونش بيتها من اصله
ويطلع الشارع غلط
والاوده ملعونه وانا وكل اللى حصل محصلناش قبل النهارده
ومتطلعش هيه

.....

.....

.....

هيه ولا مش هيه ولا الشوارع كلها غلط
طب انا ماشى صح ولا ارجع من الاول
اسال الناس ولا كلهم شبيهى
تفضل الدايره فى الاخر تلف
واقضل النقطه اللى فى المركز محلك سر انا تعب

(يحاول الرجل ان يرقص ويغنى ليعبر عما بداخله من حيره)

.....

مازال الرجل يرقص لكنه اوشك على ان يستريح

(اقتربنا على طلع فجر)

.....

بقالى كثير فى الميدان واقف
بدور
بحكى فى السيره اللى بينا
بلقط المشهد بعينى بالمقلوب ولا معدوله
من بعيد اوى بس المهم طيفها بيعدى
بس مش واضح
بتطلع الصوره نيجاتيف
احاول فيها مبتظهرش كامله قدامى
ملل بعد يأس

أقطعها

وارجع الم فيها من ع الرصيف
من جمب الرغيف البلدى اللي واقع فى التراب
الم حتة من تحت الكاوتش اللي محروق فى الزباله أرفع الجزء اللي ناقص ع الشمال
وأفضل لحد الفجر الملم فى اللي متبعت ع اليمين
مجنون بعذب نفسى بالوهم ولا الحقيقه ف سر مش عارفه
بتهيالى مش فارقه
انا هبتكر واحده تشبه لصوره ف خيالى مش هتروح
هعمل التمثال اللي ينفع كل يوم ارقص معاه
دلوقتى هوه اللي موجود مش بكره

أذن الفجر وقامت الثوره فانتفضت العرائس او الاموات وازدحم الميدان ففوجئ الرجل واصيب
بحاله من الزهول بينما يتشكل تمثال لامراه عاريه فى وسط الميدان سواء بيده او بيد الاموات
ثم يحاول ان يستحسس جسدها الذى لطخته بعض الدماء ثم يبكى ويضحك حاله من الهستيريا
ترى ماذا حدث وماذا سيحدث

(يهدأ قليلا)

كل الوشوش دى اعرفها
نفس الملامح فى وشى مختلفتش
ده حتى الوحمة اللي على قلبى سببها عشقك انتى لبكره
الحزن اللي جوايا خوفك لموت وتموتى على سدرى وانتى معيطه
غريبه دى لما يسيل احسه بين رجليكى

(لحظة صمت وتساؤل)

بس إيه الغريب فى كده
ماهو طبيعى ابقى مفطوم ع الشعور ده لانى بجد محتاج التواصل
وطبيعى برده انك تتنفضى وياهم

(يحاول ان يسحب التمثال من يده كى يرقص معاه فيفاجئ بأنه يتفكك مجددا ولا يستطيع لملمته)
(تستمر هذه الحال ويستمر الرجل فى صراخه قائلا)

تغنى
تصرخى

تبتسمى
تبيكى
تقعى لكن ترقصى معايا
نقول يسقط
نقول يحيا
أربى لحيه واحلقها
ندخل على بعض باليمين ولا الشمال
ألبس الجينس والبارمودا ولا افضل كده
تتعايقى بالبديهات ولا احسن الجلابيه لحد كعبك بطارحه على راسك
اسمع الشرقى ولا نهيس
الصح فين ولا الخطأ
الميت مليون حلم ف ضلوعى ببسألوا
أنا حر وانتى طلقانا احنا لاتنين فى المدى ولا ايه بالظبط نفسى افهم
مين السبب فى الخساره اللى تمت
فى الصدمه اللى كانت
كان طفل ع الناحيه دى وبيرضع وبنوته ع الناحيه اللى قدامها نعسانه
بس ماتوا م الخضه لما افترقنا
الشمس قلبت وشها
والقمر قسم نفسه فى عنيكى نصين
نص بيايد حكايتى وياكى
والتانى بيعارض

تنشأ حاله من الصراع بين العرائس او الناس داخل الميدان وكأنهم بلطجيه وثوار لكن الحركه . .
فى شكل حيوانى
يترنج الرجل يمينا ويسارا دون فهم حتى يسقط بعد ان تمزقت ملابسه وسال الدم من شفتاه

.....
.....
وصل الرجل الى انه اصبح يتكلم مع الاخرين فى شخصه محدثا ذاته

تفتكر ينفع استسلم
ينفع اهرب
ينفع ارجع يمكن الحق امبارح قبل مايخلص
ولا مينفعش غير بكره

ينفع مينفعش انت تتحرك وخلص
ولا انت كل ما تعمل حاجه بخطوه قدام هتخاف

مانتي السبب في اللبنة التي مخي فيها

وانتوا الى بالقرش والقمه الصمت كتفكوا
وانا مش برئ انا متهم والقاضى هو ه اله
قاضى هه

هوہ فین القاضی؟؟؟
والعدل بشرب قہوہ سادہ علی مین علینا ولا علی نفسہ
واشمعنا دلوقتی بالذات
ردی علیا

(مؤثر)

تتجمع الناس في تشكيل دائري حول هذا الرجل يحملون عصي او شوم اصبح الرجل محاصر لكنه مازال يتسائل قائلا

إيه مالکوا
فیه ایه

هیه مېتر دښ لیه

طَبَّحْدَفِيكُوايِرْد

طَبْ افهمونی بس

دانا اتهوست من بدري بياسين

وبحسن المغنّواتي وابو سويلم وأرضه

غنیت

خفت من عواد اما فرط في الى حيلته صلبت عودي

خادت فاس على كتفى وجريت يمكن الحق

واما هان العرض وخاصت لاسطوانه بتاعة الكرامه قلت لأ مش هيحصل

مسمعتش الا عتريس بيضحك

وبهيه بتعدد ع اللى راح يم الوابور

فجأه الشعلة ف إيديه بتولع

ولقيتني بزعم في المدى ويقول باا اطل

بہا اا اطل

وہناك فؤادہ بتصرخ وبيتقل اخر هاويس في وشي

ساعتها لفت الدوامه علم وسطی وخادتنی تحت

فضلت اغطس واقب اغطس واقب لحد ما اتدليت علم طرف طارحة نعيمه

شدیتها بالجامد وصلت لقیتی مرمی بدمی تحتیکی

بوست صوابك السمره وحلفت اليمين

أَمِين يَابِلْدِي

یاما

ياست الكل

بیاضحه

يادمعه
ياكبيره
ياسيره شعبيه جوايا
ياست فلاحه بحوايا قش وصنيه على راسها
ياقطه كل ماتحس انى بضيع بتبلغنى
قبل اما الغريب يحرمنى منها
أمين وع الفاتحه يفضل الاصل يجمعنا
عروسه ليلة الزفه نقش الحنه ف ايديكى
ورجلىكى
واموت
لو عشت لحظه ف عمرى بعديكى
أوعدك
والوعد دين لازم أرده
ولازم برده أغنيك
بس ياترى المره دى شكلها ازاي
مش برده غنوه فى العادى
ولا ممكن يختلف
هوه انا ليه كل ماوصل بشك
ببقى متردد
ومتلخبط
وارجع زى ماكنت
تايه
ومش عارف
ومن حيث .. وربما .. وقد يكون
انا زى ماكون انكبت ف آخرالجزء اللى فاضى ع الحيطه
فى اخر الشارع
قلب الميدان المريض بالحمى
حمى تحرير الحاجات
ممكن
السم ممكن فى العسل
جايز
والناس عجايز وشبان
ميتقابلوش مع انهم بيتقابلوا
والشمس تطلع تبان ولا متبانش بعد المغرب
ولا قبله
ونخلص بس فى الآخر
ياخساره
الخطوه لسه اقصر من لازم
وكل شئ حتمى وضرورى
مش حاصل

نهايته
الفاصل ما بينا فى المحنه واحد
على كتفه واحد
على كتفه ميت مليون
على كتافهم اطلع
وتطلع هيه على كتفى
تلف قلب العمود
ينور قلب الميدان اللى اخر الشارع وصلناله
مفرحش ع الاخر وابقى خايف
لطلقه تخرج من هناك تشق ضهرى وتكمل فى العمود
تنطفى اللببه اللى فوق
منشوفش احنا لاتنين
ولا انتم
وكله يضرب فى كله فى العتمه
وتفضل الدايره مقفوله
تمت بحمد الله